

Sygn. akt III KK 101/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K. G.**

skazanego za czyn z art. 158 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 maja 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać wykonanie wobec K. G. wyroku Sądu Okręgowego
w Z. z dnia 21 lipca 2020 r., sygn. akt II Ka (...), zmieniającego
wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. akt
II K (...).**

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie K. G. obrońca tego skazanego, powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 21 lipca 2020 r., sygn. akt II Ka (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie, niezależnie od faktu, że nie został uzasadniony. Sąd Najwyższy niejednokrotnie wyrażał pogląd, że wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją powinno nastąpić w przypadku, gdy wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że uwzględnienie skargi jest w

znacznym stopniu prawdopodobne, a wykonywanie prawomocnego orzeczenia może prowadzić do pokrzywdzenia skazanego, powodując dla niego poważną i nieodwracalną dolegliwość (zob. np. postanowienia: z dnia 31 lipca 2019 r., IV KK 259/19; z dnia 19 października 2020 r., III KK 328/20; z dnia 16 lutego 2021 r., III KK 424/20).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy trzeba stwierdzić, że – niezależnie od poglądu prokuratora o oczywistej bezzasadności kasacji – prawdopodobieństwo uwzględnienia tej skargi trzeba uznać za wysokie. Wynika to z faktu, że niektóre kwestie, rzutujące na odpowiedzialność K. G. za występki z art. 158 § 1 k.k., wręcz negujące jego sprawstwo, rzeczowo podniesione przez obrońcę w apelacji, pozostały poza polem widzenia Sądu odwoławczego, chociaż konieczne było staranne ich rozważenie, przy uwzględnieniu dobrze obrazującego zachowanie skazanego zapisu monitoringu kamerowego. W takim razie, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia, trzeba uznać, że podniesiony w kasacji zarzut rażącego, mogącego mieć istotny wpływ na treść wyroku, naruszenia art. 433 § 2 (także art. 457 § 3) k.p.k. wydaje się nie być pozbawiony racji, podobnie jak wnioski obrońcy o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Z. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Mając nadto na uwadze, że zachodzi obawa, iż przy niewstrzymaniu wykonania orzeczenia skazany odbędzie całą krótkoterminową (8 miesięcy) karę pozbawienia wolności, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.